

DISKUSE č. 11 - květen 1984
/Teoreticko-politický občasník/

O b s a h tohoto čísla:

Idea rovnosti, marxismus a křesťanství /Luboš Kohout/

Nyšlenka společenské rovnosti, marxismus a praxe "reálného socialismu"
/Luboš Kohout/

~~K poznámce vydavatele Diskuse /3.9./ /stavus, přístě!~~

Luboš Kohout

Idea rovnosti, marxismus a křesťanství
/v pojetí dr. V. Bendy ve stati "Poznámky k poznámkám často slyšeným"
z konce října 1983/.

"Jen nad jednou ideou socialismu, patrně nejpornější hájenou co zářavě a vnášející tak zmatek i do mnoha křesťanských mysli, se chceme pozastavit poněkud podrobněji: je to ideál /přiznejme hned že my ho označujeme za kletbu/ sociální rovnosti", píše dr. Benda a jako "zdůvodnění" svého kategorického soudu mobilizuje několik citátů či parafrází z Bible. "Rozhodně je chudoba darem, darem z největších a určený všem ... pokladem ... jedna z dobrých cest /tady dr. B. kulhá prostá logika, neboť tenhle "boží dar" sice užívala v dějinném toku črtivá většina, nikoli však menšina/. Majetek je sice "čísli ohrožující a překážkou spásy" ... "zvláště v míře možnostem ... člověka nepřiměřeným" /??? co je to ta "nepřiměřenost"/. "Současně je však majetek čísli dobrým a pravým, uznanou a nezpochybněnou mírou hodnot, i kdyby na sebe měla brát podobu pokladů v nebi" ... "je to již Mojžíšův zákon, který právě za spravedlnost a štědrost k chudému slibuje roznožení majetku - jako odměnu a věc před Bohem a lidmi prospěšnou" /takže dr. Benda toule myšlenkou hlásá - pojmáno z hlediště etiky, nikoli vlastní filosofie - ten nejhrubší hedonistický materialismus. Podle dr. B. "almužny" /ostatně proč ne i středověké "odpušky"/ zabezpečí boháčů nejen "království nebeské", ale i zvýšení blahobytu v tomto dočasném slzevém údolí/. "Nejspíše snad lze říci, že se to s majetkem má nějak obdobně, jako s ono šťastnou vlnou", bez níž bychom nepoznali slavu Vykupitele, s hříchem prarodičů /pročpak za něj trpí "jen" většina a menšina má naopak z "prvotního hříchu" profit?/ "Obdobně jako svoboda je i majetek tím nedotknutelným projevem vážnosti Boží lásky k nám" /pokud Bendovo kritérium bere vážně, znamená to, že Bůh nemiluje veškeré lidstvo, nýbrž jen jak zlozek/. Dle dr. B. stojí tu na jednom pólu "naléhavá a spásu duše podnětující výzva k almužně, štědrosti, rozdělení se se svým bratrem /blíže